

Ta ronis üle aia. Peagi seisis ta mesipuu juures ja asus kohe selle kallale.

Mesilased istusid vaikselt mesipuus ega teadnud mingisugust paha aimata. Nähes aga rahurikkujat ja oma suurimat vaenlast, hakkasid nad ärevalt sumisema, lendasid üksteise järel mesipuust välja ja nõelasid valusasti karupoega.

SÃƒÂµnakuulmatud karupojad, lk. 7